

Цитування:

Костенко О. В. Культурно-мистецьке проєктування як інструмент інтеграції традицій і сучасності в образотворчому мистецтві. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2025. № 2. С. 286–291.

Костенко Олег Володимирович,
аспірант Національної академії
керівних кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0009-0004-2823-667X>
dme2124.okostenko@dakkkim.edu.ua

Kostenko O. (2025). Cultural and Artistic Design as a Tool for integrating Traditions and Modernity in Visual Arts. National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal, 2, 286–291 [in Ukrainian].

КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКЕ ПРОЄКТУВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНТЕГРАЦІЇ ТРАДИЦІЙ І СУЧАСНОСТІ В ОБРАЗОТВОРЧОМУ МИСТЕЦТВІ

Мета дослідження. Метою статті є виявлення можливостей культурно-мистецького проєктування як ефективного інструменту інтеграції традиційних національних цінностей та сучасних візуальних практик в образотворчому мистецтві, з акцентуванням уваги на потенціалі синтезу культурної спадщини з актуальними художніми засобами як способі збереження і трансформації національної ідентичності. **Методологія.** У роботі застосовано комплексний міждисциплінарний підхід, який включає мистецтвознавчий аналіз, культурологічний підхід, а також методи порівняння, систематизації та інтерпретації мистецьких явищ. Особливу увагу приділено аналізу культурно-мистецьких проєктів, що демонструють поєднання традиційного й сучасного візуального образу. **Наукова новизна** статті полягає у визначенні культурно-мистецького проєктування як окремої форми мистецької діяльності, що сприяє формуванню нових змістів на перетині традиції та сучасності і технологій. Вперше проаналізовано механізми адаптації етнічних символів до вимог сучасного артпростору через інструменти проєктного моделювання та мислення. **Висновки.** Дослідження підтвердило, що культурно-мистецьке проєктування є ефективним засобом актуалізації традицій у сучасному образотворчому мистецтві. Такі проєкти сприяють формуванню культурної ідентичності, забезпечують збереження нематеріальної спадщини та водночас відповідають естетичним запитам сучасного глядача.

Ключові слова: образотворче мистецтво, культурно-мистецьке проєктування, традиція, сучасність, культурна ідентичність, художній синтез, проєктне мислення.

Kostenko Oleh, Postgraduate Student, National Academy of Culture and Arts Management

Cultural and Artistic Design as a Tool for integrating Traditions and Modernity in Visual Arts

The purpose of the article is to identify the possibilities of cultural and artistic design as an effective tool for integrating traditional national values and modern visual practices in the visual arts. The author focuses on the potential of synthesising ethno-cultural heritage with current artistic means as a way to preserve and transform national identity. **Research methodology.** The work uses a comprehensive interdisciplinary approach, which includes art historical analysis, culturological research, as well as methods of comparison, systematisation, and interpretation of artistic phenomena. Particular attention is paid to the analysis of successful cultural and artistic projects that demonstrate a combination of traditional and modern visual images. **Scientific novelty.** The scientific novelty of the article lies in the definition of cultural and artistic design as a separate form of artistic activity that contributes to the formation of new meanings at the intersection of tradition and modernity. For the first time, the mechanisms of adaptation of ethnic symbols to the requirements of the modern art space were analysed through the tools of project thinking. **Conclusions.** The study confirmed that cultural and artistic design is an effective means of actualising traditions in modern fine arts. Such projects contribute to the formation of cultural identity, ensure the preservation of intangible heritage and at the same time meet the aesthetic needs of the modern viewer. The author emphasises the importance of supporting such initiatives at the institutional level.

Keywords: fine arts, cultural and artistic design, tradition, modernity, cultural identity, artistic synthesis, project thinking.

Актуальність теми дослідження. У сучасних умовах глобалізаційних процесів та стрімких трансформацій культурного простору особливої ваги набуває питання збереження національної ідентичності через мистецтво, зокрема образотворче, що виступає не лише формою художнього вираження, а й важливим інструментом культурної комунікації, здатне поєднувати історичну спадщину з інноваційними підходами.

Культурно-мистецьке проектування як динамічна форма мистецької діяльності поєднує традиційні художні форми з новітніми технологіями, стає ефективним інструментом інтеграції минулого та сучасного. Цей підхід дозволяє переосмислити етнокультурну спадщину в контексті сучасних викликів, роблячи її близькою і зрозумілою для нового покоління. Актуальність теми зумовлена також необхідністю пошуку інноваційних стратегій культурного розвитку, які водночас зберігатимуть і трансформуватимуть елементи ідентичності української культури.

Вивчення можливостей культурно-мистецького проектування в образотворчому мистецтві має як теоретичне, так і практичне значення для розвитку освітніх програм, реалізації сучасних мистецьких ініціатив та формування культурної політики в Україні. У цьому контексті дослідження набуває особливої важливості для фахівців галузі образотворчого мистецтва, кураторів, дизайнерів і митців-практиків.

Зростаючий інтерес до етнокультурних мотивів, їхнє переосмислення у творчих проєктах, а також потреба суспільства в автентичних, але сучасно поданих художніх образах обумовлюють наукову та практичну значущість цієї проблематики, оскільки дослідження культурно-мистецького проектування як механізму оптимального поєднання минулого і сучасного має вагоме значення для розвитку українського образотворчого мистецтва та збереження культурної самобутності, особливо в умовах воєнного стану країни.

Аналіз досліджень і публікацій. Питання культурно-мистецького проектування, яке виступає ефективним інструментом інтеграції традиційної спадщини з актуальними формами образотворчого мистецтва знайшло відображення переважно за мультидисциплінарними напрямками у роботах: Т. Биркович [20], А. Варивончик [1], Н. Гатеж [2], Н. Головач [3], Ж. Денисюк [20], А. Дубрівна [4], М. Жаворонкова [2], Т. Заряжко [6], Л. Казначеева [5], Т. Калита [6],

Г. Крюкова [13], О. Комарніцька [8; 9], Н. Кондель-Пермінова [7], В.Копайгоренко [10], Б.Косте [22], І. Кузнецової [11], О. Міщенко [15], О.Пенчук [1], О. Пальцун [1], О. Попінова [13], І.Свирид [14], Н. Скляренко[21], В. Смірнов [15], О.Тадля [16], А. Тормахова [17], О.Халепа [7], Ченг Кай [21], О.Ясенєв [19], та ін.

Так, зокрема О. Попінова та М.Крюкова [13] розкривають, яким чином цифрові технології 3D-моделювання, AR/VR, штучний інтелект, інтерактивність формують нове середовище, де мистецтво і технології взаємодіють та створюють нові творчі форми. В. Смірнов та О.Міщенко [15] аналізують методологічні підходи до поєднання декоративного мистецтва та сучасних технологій у візуальних практиках, аргументуючи, що інтеграція на основі чітких принципів (як-от: системність, міждисциплінарність, повага до традицій та ін.) забезпечує гармонійне поєднання нових форм з культурними традиціями. О.Марущак [12] розглядає взаємодію традиційних ремесел із сучасним дизайном, підкреслюючи освітню, культурну та економічну цінність такої інтеграції, висвітлюючи методологію й освітній вимір творення мистецьких проєктів на стику традицій і інновацій. У дослідженні А.Павлів та ін. [23] розглядаються конкретні практики поєднання традицій і сучасності в мистецтві, авторами контекстуалізовано різноманітні арт-практики, які знаходять баланс між культурною ідентичністю і креативними інноваціями. О. Скасків та Н.Чупріна досліджують реалізацію традиційного мистецтва у сучасних модних колекціях, наводячи приклади успішного застосування народних образів у одязі як натхнення і як автентична культурна трансформація [24].

Окремо розкривається проблематика формування сучасного візуального дизайну в контексті культурної спадщини, з наголосом на тому, що сучасна мова образів формується на базі етнонаціональних, естетичних і екологічних аспектів, що є важливим для сталого культурного розвитку [18].

Метою статті є виявлення можливостей культурно-мистецького проектування як ефективного інструменту інтеграції традиційних національних цінностей та сучасних візуальних практик в образотворчому мистецтві, з акцентуванням уваги на потенціалі синтезу культурної спадщини з актуальними художніми засобами

як способі збереження і трансформації національної ідентичності.

Виклад основного матеріалу. Культурно-мистецьке проектування сьогодні є не лише актуальною мистецькою практикою, а й інструментом осмислення національної ідентичності в умовах глобалізації, медіаінтеграції та трансформації культурних кодів. У XXI столітті перед художником постає завдання не тільки зберегти культурну спадщину, а й дати їй нове життя в умовах динамічного інформаційного середовища, впроваджуючи традиційні елементи у сучасні форми візуальної мови. Цей напрям охоплює комплексну діяльність, спрямовану на створення художніх рішень, що поєднують етнокультурні елементи з сучасними медіа, візуальними мовами і технологіями та ін. Поняття культурно-мистецького проектування охоплює процес планування, створення та реалізації мистецьких проєктів, спрямованих на відображення соціокультурних змін, збереження культурної спадщини та її модернізацію. Фактично це є міждисциплінарним явищем, що поєднує знання і практики культурології, мистецтвознавства, дизайну, педагогіки, медіа, соціології та антропології та ін. с галузей.

На думку О. Комарніцької, «культурне проектування — це важлива типологічна ознака сучасної культури, в основі якої лежить творча діяльність людини. За кордоном накопичено чималий досвід розробки та впровадження культурних проєктів. В Україні питаннями соціально-культурних і культурно-мистецьких проєктів почали цікавитися лише з 90-х років XX ст., спочатку хаотично, пізніше — на рівні як державних структур, так і комерційних інституцій. Сьогодні до реалізації культурних проєктів активно долучений Український культурний фонд та інші інституції, але саме Українському культурному фонду належить провідна роль у наданні грантів на підтримку і розвиток національної культури» [8, 154].

За твердженням А. Дубрівни, спільними ознаками для всіх проєктів є: «направленість на досягнення конкретних цілей; скоординоване виконання певних узгоджених дій; обмеження за часом і ресурсами; унікальність ідеї та реалізації задуму, що здійснюється певною особою, організацією чи підприємством. Проєкт сьогодні розглядається як задум, план, як складова частина, система координат, модель та засіб реалізації розробленої концепції і є обов'язковим компонентом в професійній діяльності творчої

команди менеджера соціокультурної сфери» [4, 235].

У контексті реалізації проєктів, як пишуть Т.Калита та Т.Заряжко, його ефективність визначаються вподобаннями громадян, що формуються на основі символів культури та визначають бюджетні дотації. Останнім часом спостерігається зміна культурного попиту з етнотрадиційного на постмодерно-фестивальний, з нарощуванням громадянської складової [6, 147].

За словами О. Марущак, проєктний метод, який ґрунтується на взаємодії минулого й сучасного, сприяючи не лише художній творчості, а й формуванню культурної ідентичності в умовах глобалізації. Сучасні художники і дизайнери використовують декоративно-ужиткові мотиви, орнаменти, кольорову символіку, стилістику народного мистецтва у поєднанні з сучасними техніками - цифровим живописом, 3D-моделюванням, VR-інсталяціями [12, 279]. Таке поєднання дозволяє не лише зберегти, а й оновити традиційні візуальні коди. Культурно-мистецьке проектування є ключовим інструментом інтеграції традиційної спадщини в сучасний художній дискурс. Воно дозволяє не лише зберегти культурні надбання, а й осмислити їх через нові форми, відкриваючи простір для міждисциплінарного діалогу, інновацій і сталого розвитку мистецтва.

Поняття мистецького проєкту, на думку І.Свирид, «в соціокультурній сфері є особливою організаційною складовою, який дозволяє співпрацювати з різними структурами, організаціями, залучати ресурси й бути ефективними в сучасному управлінні» [14, 214].

Сучасні цифрові технології, такі як AR, VR, штучного інтелекту відкривають нові горизонти для мистецького проектування, а їхнє застосування в мистецьких інсталяціях створює простір для експерименту, де традиційні мотиви набувають нових форм [13, 262]. Наприклад, елементи українського орнаменту стають динамічними або інтерактивними, що особливо актуально в освітніх та музейних проєктах. Дослідники відзначають, що «розвиток суспільства та формування сучасної художньо-проєктної культури вимагає трансформації візуальних образів та графічної мови їх виразу, що обґрунтовує появу інноваційних засобів візуалізації інформації з рисами глобалізації» [18, 97].

Сучасні художники все частіше звертаються до національних традицій,

етнічної символіки, декоративно-ужиткового мистецтва, орнаментальних систем, вплітаючи їх у сучасні жанри, такі, як цифровий живопис, відеоарт, віртуальні інсталяції, стрит-арт, модний дизайн тощо. За спостереженням В. Смірнова та О. Міщенка, під впливом цифрових технологій художній процес стає багатоплановим, що охоплює не лише традиційні методи, а й цифрові засоби, які розширюють можливості художника і глядача. Крім того, інтеграція цифрових технологій дозволяє розвивати творчий процес у нових напрямках, об'єднуючи фізичне і віртуальне середовища, що підсилює зв'язок між мистецтвом і сучасними соціальними темами. Це створює умови для нових типів експресії, які відображають глобальні зміни, технологічний прогрес і виклики, що стоять перед суспільством [15, 185].

Як свідчить дослідження, сучасні технології суттєво розширили можливості митців: віртуальна реальність, доповнена реальність, 3D-друк, алгоритмічна графіка дозволяють переосмислювати традиційні образи, робити їх динамічними, відкритими для взаємодії з глядачем. Особливо актуальними є інтерактивні арт-об'єкти, де глядач стає учасником, впливаючи на візуальні елементи традиції в реальному часі. У контексті музеїв та освіти це відкриває нові можливості для вивчення та осмислення культурного спадку, наприклад, віртуальні тури, що оживляють народні легенди, чи AR-застосунки, які накладають орнаменти на міський простір [13, 263].

Одним із найперспективніших напрямів культурно-мистецького проєктування є освіта, оскільки залучення студентів мистецьких закладів до створення міждисциплінарних проєктів сприяє глибшому розумінню культурного коду нації. Як зауважує О. Марущак, культурно-мистецьке проєктування в освітньому процесі забезпечує зростання «творчої активності» молоді, формує свідоме ставлення до спадщини та сприяє розробці нових підходів до креативної індустрії. Прикладом є мистецькі резиденції, в яких автори вивчають народні техніки (вишивка, ткацтво, кераміка) й адаптують їх до нових форматів, створюючи NFT-об'єкти, цифрові інтерпретації та інтерактивні арт-проєкти [12, 279]. Також іншим прикладом ефективної реалізації ідеї культурної інтеграції є колекції сучасного одягу, створені на основі творчості Параски Плитки-Горицвіт, де автентичні образи карпатської культури інтерпретуються через сучасну візуальну мову,

перетворюючись на елемент модної індустрії з глибоким змістом [24].

Відтак культурно-мистецьке проєктування є дієвим і перспективним механізмом для інтеграції традиційної культурної спадщини у сучасний художній процес. Воно сприяє не лише збереженню й популяризації етнокультурних кодів, але й активному оновленню візуальної мови мистецтва у відповідь на новітні соціокультурні, технологічні й комунікаційні виклики. Це є сучасною платформою для діалогу між минулим і теперішнім, що не лише зберігає культурну спадщину, але й перетворює її на потужний ресурс інноваційного розвитку образотворчого мистецтва.

Наукова новизна статті полягає у визначенні культурно-мистецького проєктування як окремої форми художньої діяльності, що сприяє формуванню нових змістів на перетині традиції й модерності. Вперше проаналізовано механізми адаптації етнічних символів до вимог сучасного артпростору через інструменти проєктного моделювання та мислення.

Висновки. В результаті проведеного дослідження з'ясовано, що культурно-мистецьке проєктування є ефективним засобом інтеграції традицій і сучасності в образотворчому мистецтві. Поєднання етнічної символіки, народних мотивів, матеріалів та технік із новітніми художніми формами й концепціями дозволяє не лише зберегти автентичні культурні коди, але й надати їм нове звучання в актуальному мистецькому контексті. Такий синтез забезпечує постійне оновлення мистецького дискурсу, сприяє виникненню нових жанрових рішень, образних форм та змістів, актуалізує діалог між поколіннями, культурами й художніми традиціями. Важливим є і виховний аспект таких практик, які формують у глядача глибше розуміння національної спадщини, розвивають естетичний смак і критичне мислення.

Література

1. Варивончик А., Пенчук О., Пальцун О. Інноваційні технології в дизайні одягу ХХІ ст. *Деміург: ідеї, технології, перспективи дизайну*. 2022. N 5(1). С. 106–118.
2. Гатеж Н., Жаворонкова М. Доступ до мистецтва: мобільне навчання, доповнена реальність у декоративно-прикладному мистецтві. *Studia Methodologica*. 2024. No 57. С. 270–278.
3. Головач Н. М. Реалізація культурних проєктів в рамках креативних індустрій. *Синергія в культурному просторі сучасності*: зб. матеріалів

Міжн. наук.-практич. конф., м. Київ, 29–30 березня 2018 р. Київ : КНУКіМ, 2018. С. 62–64

4. Дубрівна А.П. Культурно-мистецькі проекти як модус міжкультурної комунікації. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/7596/1/20171017_203.pdf (дата звернення: травень 2025).

5. Казначєєва Л. М. Міжнародна культурна співпраця: на прикладі реалізації соціокультурних проєктів. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв: наук. журнал*. 2021. № 3. С. 22–26.

6. Калита Т. В., Заряжко Т. В. Застосування проєктної діяльності у сфері культури. *Культура України*. 2019. Випуск 64. С. 138–149

7. Кондель-Пермінова Н., Халепа О. Роль арт-девелопера у розвитку сучасних мистецьких практик. *Художня культура. Актуальні проблеми*. 2021. Вип. 17. Ч. 1. С. 102–111.

8. Комарніцька О. Культурні проєкти українського культурного фонду: 2018–2023 рр. *Питання культурології*. 2023. № 42. С. 152–162.

9. Комарніцька О. В. Сутність і різновиди проєктів у сфері культури. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журнал*. 2024. № 1. С. 137–143.

10. Копайгоренко В. Застосування технічних засобів у процесі навчання живопису. *Наукові записки БДПУ. Педагогічні науки*. 2021. № 3 (3). С. 53–59.

11. Кузнецова І. О. Моделювання візуального сприйняття об'єктів дизайну, декоративно-прикладного і образотворчого мистецтва: дис. ... д-ра техн. наук: спец. 05.01.03. Київ: КНУБА, 2006. 415 с.

12. Марущак О.В. Інтеграція декоративно-ужиткового мистецтва і дизайну: синергія традицій та інновацій. *Сучасні тенденції підготовки майбутніх учителів трудового навчання та технологій, педагогів професійної освіти і фахівців образотворчого та декоративного мистецтва : теорія, досвід, проблеми*. 2024. Вип. 7. С. 277–280.

13. Попінова О. М., Крюкова Г. О. Інтеграція технологій і образотворчого мистецтва: від комп'ютера до цифрових медіа. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв : наук. журнал*. 2024. № 1. С. 260–265.

14. Свирид І.Є. Мистецький проєкт в діяльності менеджера соціокультурної сфери (на прикладі мистецького проєкту – встановлення рекорду України). *Культурологічний альманах*. 2023. Вип. 1. С. 213–218.

15. Смірнов В., Міщенко О. Принципи інтеграції технологій й образотворчого мистецтва. *Fine Art and Culture Studies*, 2025. № (6). С. 182–189. DOI: <https://doi.org/10.32782/facs-2024-6-22>.

16. Тадля О. М. Технологія створення мистецького проєкту в діяльності менеджера соціокультурної сфери. *Культура і сучасність : альманах*. 2021. № 1. С. 233–239.

17. Тормахова А. Специфіка взаємодії культурних інститутів та проєктів у сучасному українському просторі. *Університетська кафедра*. 2016. № 5. Київ : КНЕУ, 2015. С. 7–14.

18. Яковлев, М. І., Кара-Васильєва, Т. В., Чуйков, О. Д., Шмагалю, Р. Т., & Чепелюк, О. В. Генеза та становлення проєктної мови візуальних образів та комунікативних практик у контексті культурно-мистецької спадщини України. *Art and Design*. 2023. № (1). С. 96–105. DOI: <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2023.1.9>.

19. Ясенев О. П. Вплив сучасних цифрових технологій на образотворче мистецтво. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2023. N 2. С. 106–110.

20. Byrkovych T., Denysiuk Zh., Gaievska L., Akimova L. Akimov O. State Policy of Cultural and Art Projects Funding as a Factor in the Stability of State Development in the Condition of Globalization. *Economic Affairs*. February 2023. Vol. 68, No. 01s. P. 199–211. DOI 10.46852/0424-2513.1s.2023.23.

21. Cheng Kai, Skliarenko N. V. Ways of integration of traditional Chinese embroidery in modern visual design. *Art and Design*. 2024. № 3 (27). P. 11–25.

22. Coste B. Культурні проєкти як інструмент протидії цивілізаційним конфліктам. URL: http://clouds.iir.edu.ua/index.php/pol_n/article/view/3054 (дата звернення: травень 2025).

23. Pavliv A., Mosendz O., Rybchenko O., Avula A., & Fryz P. Interplay of tradition and modernity in contemporary art practices. *Amazonia Investiga*. 2024. № 13(75). Pp. 331–342. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2024.75.03.28>.

24. Skaskiv O., Chuprina N. Implementation of elements of traditional art in the creation of a contemporary fashion collection. *Art and Design*. 2025. № 8(1). С. 57–68. DOI: 10.30857/2617-0272.2025.1.4.

References

1. Varyvonchuk, A., Penchuk, O., & Paltsun, O. (2022). Innovative Technologies in Clothing Design of the 21st Century. *Demiurge: Ideas, Technologies, Design Prospects*, 5(1), 106–118 [in Ukrainian].

2. Hatezh, N., & Zhavoronkova, M. (2024). Access to Art: Mobile Learning, Augmented Reality in Decorative and Applied Arts. *Studia Methodologica*, 57, 270–278 [in Ukrainian].

3. Holovach, N. M. (2018). Implementation of Cultural Projects within the Framework of Creative Industries. Synergy in the Cultural Space of Modernity: Collection of materials of the International Scientific and Practical Conference, (Kyiv, March 29–30, 2018), 62–64 [in Ukrainian].

4. Dubrivna, A. P. (2017). Cultural and Artistic Projects as a Mode of Intercultural Communication. Retrieved from: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/7596/1/20171017_203.pdf [in Ukrainian].

5. Kaznacheieva, L. M. (2021). International Cultural Cooperation: On the Example of the Implementation of Socio-Cultural Projects. *Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 3, 22–26 [in Ukrainian].

6. Kalyta, T. V., & Zariazhko, T. V. (2019). Application of Project Activity in the Sphere of

Culture. *Culture of Ukraine*, 64, 138–149 [in Ukrainian].

7. Kondel-Perminova, N., & Khalepa, O. (2021). The Role of the Art Developer in the Development of Modern Artistic Practices. *Artistic Culture. Current Problems*, 17 (1), 102–111 [in Ukrainian].

8. Komarnitska, O. (2023). Cultural Projects of the Ukrainian Cultural Fund: 2018–2023. *Issues of Cultural Studies*, 42, 152–162 [in Ukrainian].

9. Komarnitska, O. V. (2024). The Essence and Varieties of Projects in the Sphere of Culture. *Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 1, 137–143 [in Ukrainian].

10. Kopaihorenko, V. (2021). The Use of Technical Means in the Process of Teaching Painting. *Scientific Notes of the BDPU. Pedagogical Sciences*, 3 (3), 53–59 [in Ukrainian].

11. Kuznetsova, I. O. (2006). Modelling Visual Perception of Objects of Design, Decorative and Applied and Fine Arts. *PhD Dissertation*. Kyiv [in Ukrainian].

12. Marushchak, O. V. (2024). Integration of Decorative and Applied Arts and Design: Synergy of Traditions and Innovations. *Modern Trends in the Training of Future Teachers of Labour Training and Technologies, Teachers of Vocational Education and Specialists in Fine and Decorative Arts: Theory, Experience, Problems*, 7, 277–280 [in Ukrainian].

13. Popinova, O. M., & Kriukova, H. O. (2024). Integration of Technologies and Fine Arts: From Computer to Digital Media. *Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 1, 260–265 [in Ukrainian].

14. Svyryd, I. Ye. (2023). Art Project in the Activities of a Socio-Cultural Manager (on the example of an art project – setting a record in Ukraine). *Culturological Almanac*, 1, 213–218 [in Ukrainian].

15. Smirnov, V., & Mishchenko, O. (2025). Principles of Integration of Technologies and Fine Arts. *Fine Art and Culture Studies*, 6, 182–189. <https://doi.org/10.32782/facs-2024-6-22> [in Ukrainian].

16. Tadia, O. M. (2021). Technology of Creating an Art Project in the Activities of a Socio-Cultural Manager. *Culture and Modernity*, 1, 233–239 [in Ukrainian].

17. Tormakhova, A. (2016). Specifics of Interaction of Cultural Institutions and Projects in Modern Ukrainian Space. *University Department*, 5, 7–14 [in Ukrainian].

18. Yakovlev, M. I., Kara-Vasyliieva, T. V., Chuikov, O. D., Shmahalo, R. T., & Chepeliuk, O. V. (2023). Genesis and Formation of the Design Language of Visual Images and Communicative Practices in the Context of the Cultural and Artistic Heritage of Ukraine. *Art and Design*, 1, 96–105. <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2023.1.9> [in Ukrainian].

19. Yaseniev, O. P. (2023). The Influence of Modern Digital Technologies on Fine Arts. *Herald of the National Academy of Culture and Arts Management*, 2, 106–110 [in Ukrainian].

20. Byrkovych, T., Denysiuk, Zh., Gaievskaya, L., Akimova, L. & Akimov, O. (2023). State Policy of Cultural and Art Projects Funding as a Factor in the Stability of State Development in the Conditions of Globalization. *Economic Affairs. February*, 68 (01s), 199–211. DOI 10.46852/0424-2513.1s.2023.23 [in English].

21. Cheng Kai, & Skliarenko, N. V. (2024). Ways of Integration of Traditional Chinese Embroidery in Modern Visual Design. *Art and Design*, 3 (27), 11–25 [in English].

22. Coste, B. (n.d.). Cultural Projects as a Tool for Countering Civilisational Conflicts. Retrieved from http://clouds.iir.edu.ua/index.php/pol_n/article/view/3054 [in Ukrainian].

23. Pavliv, A., Mosendz, O., Rybchenko, O., Avula, A., & Fryz, P. (2024). Interplay of Tradition and Modernity in Contemporary Art Practices. *Amazonia Investiga*, 13(75), 331–342. <https://doi.org/10.34069/AI/2024.75.03.28> [in English].

24. Skaskiv, O., & Chuprina, N. (2025). Implementation of Elements of Traditional Art in the Creation of a Contemporary Fashion Collection. *Art and Design*, 8(1), 57–68. DOI: 10.30857/2617-0272.2025.1.4 [in English].

Стаття надійшла до редакції 16.05.2025
Отримано після доопрацювання 18.06.2025
Прийнято до друку 25.06.2025